

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrť leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo imozemstvo se računai naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslojpe štev. 3.

Štajerc

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila treditštvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 2.

V Ptuju v nedeljo dne 8. januarja 1911.

XII. letnik.

Današnja številka ima zopet 2 strani priloge in šteje torej skupaj 10 strani ter več slik.

!!! Ne pozabi !!!

da je zdaj prišlo

novo leto 1911

in da je vsled tega tvoja dolžnost, držati se sledenčih navodil:

I. Vsakdo naj takoj poravnai svoj dolg na naročnini. List se plačuje v naprej!

II. Vsakdo naj nabira naročnike listu! V skupnem delu je moč; čimveč novih naročnikov bodete nabrali, temboljši in temvečji bude naš list!

Pomislite, da je naš nepremagljivi in brezobzirni in odkriti „Štajerc“

največji slovensko pisani tednik!

„Štajerc“ obsega najmanje 8—12 strani in objavlja razven vseh novic največ gospodarsko važnih člankov, nadalje brezobzirno kritiko ljudskih izsesalcev, prav lepe povesti, smešnice, dopise, politični pregled itd. Poleg tega je „Štajerc“ edini slovensko pisani list, ki prinaša vsak teden celo vrsto lepih podučnih slik. Kar se novega na svetu zgodi, to prinaša „Štajerc“ v besedi in podobil. In vedno je „Štajerc“ boritelj za ljudstvo! Naš list ni od nikogar odvisen in je vsled tega vsakemu poštenemu mnenju na razpologo. Pri nas najde vsakdo svojo pravico!

„Štajerc“ je svoj čas vsakih 14 dni prav ponižno izhajal. Zdaj izhaja ponosno vsaki teden. In

na Štajerskem in Koroškem

je naš „Štajerc“ najbolj razširjeni in najvplivnejši list. Ob tej priložnosti pa povemo tudi, da se bode prihodnje leto naš list tudi na

Kranjskem

razširil in da bodemo prinašali posebno kranjsko prilogo, kajti tudi v sosedni kranjski deželi trpijo vbogi kmetje pod prvaškim zatiranjem. Tudi na Kranjskem morajo kmetje izpoznati, da je slovensko-narodna politika velika škodljivka ljudstva!

Mnogo večji in mnogo boljši bode postal naš list. In v kljub temu je naš „Štajerc“ skoraj

dvakrat cenejši

nego vsi drugi ednaki listi. Naročnina „Štajerca“, ki izhaja vsaki teden enkrat na 8—12 (pa tudi 14) straneh, ki prinaša tudi tedensko najmanje 3 slike, znaša:

Za Avstrijo celo leto 3 krone, za Ogrsko 4-50 K, za Nemčijo 5 K, za Ameriko 6 K. To je pač malenkostno plačilo!

Vsi na delo za „Štajerca“, ki mora biti v vsaki

kmetški, obrtniški in delavski hiši!

Naročajte naš list, razširjajte ga, pridobivajte mu naročnike, in — zmagi bode naša!

Našim naročnikom v kranjski deželi!

V današnji številki pričbujemo daljši dopis iz Kranjske, ki bode gotovo vse dobro misleče Kranjce močno zanimal. Preskrbeli smo si v Ljubljani in v drugih krajih sosedne dežele zanesljivih dopisnikov, ki nam bodo v naprej najmanj vsak mesec enkrat pošiljali novosti naših bratov na Kranjskem. To se nam je potrebno zdelo, ker je naša namera povzročiti, da se tudi na Kranjskem včasih sliši in bere kakšna resnična beseda, kajti doslej so se dali naši prijatelji na Kranjskem preveč voditi za nos od svojih prvaških „voditeljev“, ki so ravno sedaj v velikih stiskah, v katere so se sskoro neverjetno brezvestnost zakopali. Tudi na Kranjskem mora resnica na dan! Vabimo torej tudi Kranjce na naročbo našega lista, ki je največji in najcenejši tednik (izhaja na 8—14 straneh in košta celo leto le 3 krone). Da se Kranjci, namreč miroljubno in nenahujskano ljudstvo, naš list zamorejo dobro pregledati in se prepričati, da zasledujemo z veliko vnemo koristi prebivalstva južnoavstrijskih pokrajin, bodemo naš list večkrat brezplačno pošiljali med Kranjce in se nadajamo, da se bo „Štajerc“ potem tudi na Kranjskem kmalu vdomačil!

Vse za kmete, delavce in obrtnike!

Uredništvo in upravnštvo

„Štajerca.“

Glas iz Kranjskega.

(Izvirni dopis).

Na celem svetu ni tako zabith ljudij, kakor so prvaški voditelji ljubljanski. Ti presoajo vsako reč ne po tem ali je koristna, marveč če je v stanu Nemcem škodo povzročiti. Leta 1908 ko so povsod praznovali redko slavnost šestdesetletnice vladanja našega presvitelega cesarja, uganjali so v Ljubljani take nespametnosti, da je bilo groza. Brez povoda je nahujskana množica planila po nemških hišah, trgala nemške napise in ubijala šipa nemškim posestnikom, pač v zahvalo za dobrote, ki jih je večina liberalnih veljakov v mladih letih, ko so še razstradani in razcapani hodili v latinske šole, življali pri dobrosrčnih nemških meščanih ljubljanskih... Vsak se še spominja, kakšen žalosten konec je imelo rogoviljenje slovenskih voditeljev. Poklikano vojaštvo je z orožjem moralo ukrotiti nemirneže, in mnogo neizkušenih mladeničev je trpelo za grehe zapeljivcev. Pa še ni bilo miru. Z zvijačami so začeli gonjo proti trdni in bogati Kranjski hranilnici, ker pri njej liberalni prvaki hvala Bogu nimajo nič govoriti. Po ljubljanskih cestah pa so tako dolgo brezmiselno vpili: „Živijo Srbija“, dokler jih vlada ni velišali in sramotno zapodila oberhujskača Hribarja iz ljubljanskega rotovža... Tudi denar, ki so ga po zvijači pridobili od onih zaslepljenecv, ki so jim verjeli in vzdigovali svoje prihranke pri starodavni Kranjski hranilnici, jim ni pri-

nesel sreče, naložili so ga v gospodarskih družstvih, s katerimi so hoteli uničiti najzanesljivejše nemške trgovce. Osnovali so „Zvezo slovenskih zadrug“ in društvo „Agromerkur“, ki naj bi razpečaval kmetške pridelke in pa zalagal podružnice in posamezne trgovce po deželi s špicerijskim blagom. Ker so pa neizurjeni mladiči trgovino samo iz knjig ali pa še to ne poznali, so jo v dveh letih tako zavozili, da je strah. „Gospodarsko“ društvo „Agromerkur“ je moralo napovedati konkurz, pri čem se je izkazalo, da se je v kratkem času nakopičilo dolga nad pol milijona kron, ki ga bodo morali plačati vbogi zadružniki, ki še vedeli niso, kako zadrugo so jih spravili brezvestni voditelji, katerim so slepo zaupali. Največja krivda zadene nekoga dr. Žerjava, ki jo je odkuril v daljni Egipt, da se za prvi hip izogne pretečemu kazenskemu preganjanju. Drugi so pa s okrivi, ker so trpeli brezskrbno varanje tega prenapeteža. Polom „Agromerkurja“ zna pa imeti za celo gospodarstvo na Kranjskem prav resne posledice. Znano je, da je mnogo gospodarskih društev v tešni zvezi s polomnjenim zavodom, tako samo v Ljubljani: „trgovsko-obrtna banka“, „kmetška posojilnica za ljubljansko okolico“, splošno kreditno društvo in še mnogi drugi, nad sto takih zadrug na Kranjskem, Primorskem, Štajerskem, Koroškem, je zvezano v „Zvezi slovenskih zadrug“ ki ima nalogo, da nadzoruje poslovanje in pregleduje knjige včlanjenih društev, da jim posoja in sprejema od njih denar. Človek bi mislil, da je vsaj pri tej zvezi vse v redu. Ampak ravno nasprotno. Pri konkurzu „Agromerkurja“ ali kakor se tudi reče „Magrokrepurja“ je „Zveza slovenskih zadrug“ priglasila več kot 550.000 K — grozna številka, kaj ne? — terjatev, in ker bi po tem imela med upniki večino, bi bila „Agromerkurjev“ konkurz sama razpravljala. Toda to se ji ni posrečilo, kajti ona ni bila v stanu dokazati iz svojih trgovskih knjig ogromno terjano svoto 550.000, ker takih knjig — sploh imela ni. To nečuveno dejstvo se je pri ljubljanski deželni sodnji dne 4. novembra tega leta dognalo. Sodnija je namreč sklenila, da ne more pripoznati napovedano terjatev, ker so knjige „Zveze slovenskih zadrug“ take, da jih ni smatrati za trgovske knjige in zato bode morala „Zveza“ še-le po drugih pravad dokazati terjatev 550.000 K nasproti „Agromerkurju.“ Knjige, ki jih je vporabljala „Zveza“, so namreč v takem stanu, da bi se najzanimikernejši kramar sramoval, kaj takega pri hiši imeti. Niso ne štemplane, ne vezane, mnogo postavk je v njih predrtanih in izbrisanih, celo iztrgane in prilepljene strani so se v knjigah našle. Nejeveče začudenje pa je vzbudila vest, da se je vodila pri „Zvezi“ neka „tajna knjiga“, o kateri pa predsednik Lenarčič (ki je tudi predsednik kranjske trgovske in obrtne zbornice), ničesar vedel ni. Zastopniki „Zveze“, ki so se nadejali, da bodo svoje ljudi v upniški odsek spravili, so jo morali po teh razkritjih žalostno popihati in kot upnikovi zaupniki so bili konečno od sodnije potrjeni odposlanci manjšine, ki imajo komaj četrti del terjatev zoper vbogi „Agromerkur“. Ta vest o nečuveni brezskrbnosti in slabem go-